

Pátek - vypálila jsem z prasé díky nasysleným hodinám dřív.

S tím, že drapnu ohaříky, protože dorazím chvíli před Brtníkem a vysmahneme ven. A on si bude lebedit doma. Ale..... může bejt sakra někdy po mým? No nemůže. Sousedí pejskaři jsou "strašná věc" □ . Páč Brtníka na cestě domů souseď pejskař potkal a byl tak hodnej, že ho vzal úplně až domů. Tím pádem byl Brtník doma nezvykle brzo. A tím pádem já přišla do prázdného hnízda. A to jsem si to tak pěkně malovala. Sluníčko svítilo-užijeme si to. No tak prt, že jo. Užila jsem si běháního. Páč já doma teda nebudu, já chci ven, na sluníčko, na vzduch a za čoklema. Tak rychle není svlečená ani striptérka ve zrychleném filmu □ , jak jsem ze sebe ty hadry sházela. Obratem jsem vklouzla do hadrů psích. A už jsem byla mezi dveřma.

A ještě těsně před tím, než jsem je v trysku zabouchla, jsem natáhla ruku nahoru na věšák, kde..... byly ubytovaný dvě slepice. Píííiskacííí slepice. Přivezla nám je před týdnem hodná Dennyky jako dárek pro ohaříky. Nooo jenže, že jo Brtník. Ten naprosto tydle věci nechápe. □ . Jak to hlučí, nesmí to domů (tak hlavně, že si pořídil velehlučného psa □ □ □) . Tali - asi aby se mu zalíbila, s ním držela basu a tvářila se na milou slepici naprosto štítivě, ani do huby to nevezme. Ble. Zato Rumoušek byl nadšen, jako z každý hračky a z těch hlučných vůbec nejvíc, že jo. Proudil bytem a troubil, co to šlo. Enemže kvůlivá Brtníkovi to nešlo moc dlouho, páč jsme ho nechtěli týrati, když je to tak hodný pán. Takže slepice šly záhy hřadovat a teď jsem po nich sáhla s tím, že venku to tak nevadí a Rumouš bude - pokud se mi podaří je doběhnout - naprosto unešen. Vzala jsem je obě, i když jsem nepočítala s tím, že Tali se zapojí. Ale aspoň bude víc příležitostí si zablbnout, když budou dvě.

No, vylítla jsem z baráku jak zátka od žampuňského a zabrzdila až u kláštera, kde jsem musela počkat, až přejede auto. A pak zase švihala dál. Doufala jsem, že budou na kraji polí, ale houbeles, už byli fuč. Potvrdila mi to i souseďka se stofádkou Daisy, která je před nějakou dobou potkala. "Taaakže šviháme, šviháme, Koláče! " Popohnala jsem se dál poté, co jsem ze sebe setřepala nadšenou Daisy, která měla radost, že má k dispozici aspoň mě, když její oblíbení ohaři už zmizeli /miluje je oba dva a jak může, tak za námi uteče/. Asi aby mě popohnala, dala mi Daisy tečku čumesem do zadnice a rozeběhla mě. Doufala jsem, že se nepožene za mnou. Naštěstí ne a tak jsem zaplula do stařiny.

Tam, stejně jako ondyno, kdy jsem Brtníka a ohaříky taky stíhala, jsem si zabruslila na

rozbahněný stezičce a značně ubrala na rychlosti. Přehoupla jsem se přes rigól a vběhla “do náruče” Jerrymu a jeho paničce. Ta mi potvrdila, že se teď před chvilkou s ohaříkama minuli, tak jsem koplá do vrtule a.....když jsem vylítla z křoví, uviděla jsem Tali jak se cára po louce a Brtníka s Rumíčkem, jak cosi studují v trávě. Bleskurychle jsem v běhu sáhla do taštičky a vybavila se oběma slepicema. Aaaaa to jsem dobře udála!! To jsem dobře udála. Páč jakmile jsem se vyřítla z roští na volnou plochu a oba ohaříci mě zblejskli, letěli ke mně.

Zatroubila jsem na obě slepice a hodila je do placu. Noooooo jooooooo, to prej byl výýbornej nápad. Přímo excelentní ☐ Každý si odlovil jednu slípku a jali se proudit. Za mohutnýho zvukovýho doprovodu, kterýžto evokoval slepičárnu na výletě. Byli oba nadšení stejnou měrou a Tali velmi rychle zapomněla na svůj odpor k milý slepici. Teď tam s ní jezdila po louce jak életrická myš a řádila úplně stejně jako Rumíček. Ten se mohl strhnout jak péro v hodinách, jak za milou slípkou lítal dálky, skákal vejšky, hledal ji ve vysoký trávě. Tali po nějaký době, protože nemá tak velkou výdrž jako on, občas milou kdákalku někde odložila (tou dobou vlastně už teda byla slepice spíš jako němá, páč ji Tali svým požvykováním umlčela), ale stačilo se začít plížit jako Apač, že jí to seberete a okamžitě zapomněla na myše, který se jala zrovna zkoumat a už si slepici hlídala a nesla. Když jsme ji nechali být, ať si teda dělá co chce a věnovali se Rumíčkovi, tak vždycky po nějaký době se dovalila a vnucovala nám slípku, ať s ní taky blbneme. Aaaach psíííbooooože co my se tady natrápili, aby nám věnovala trochu svojí pozornosti! A dneska se chodí vnucovat. To je tak háský!

Pak už jsme házeli především “bombůůůů” což znamená, že věc mrsknete do vejšky - aby psi furt jen nelítali jako pitomý, když už mají jazyky na vestě - a oni si ji čistě jen loví. Jsou v tom už fakt vyškolený a lapají to ve výskoku. Nakonec jsem milý slepice zabavila, ať si jdou jen tak čuchat. No jo no jenže..... za koňskejma ohradama, ke kterým jsme přišli zezadu, přišel Rumíček se žádostí, že by ešče chtěl slepičku. A tak jo, ale budu jen tak čutat a ty si ji hlavně budeš nosit. Po nějaký době napochodovala Tali a slepici mu čórla, takže jsem do hry hodila i tu druhou. Oba si je hrdě nosili a když jsme sešli k prvním domkům povedl se Rumíčkovi majstrštyk. Čórnul v nestřeženým okamžiku Tali tu její slípku, narval si obě do kušny a dělal důležitýho ☐ ☐ . Z Tali tím pádem vyrobil nešťastnou hroudu flekůch. Ale netejral jí dlouho, pak jí jednu přenechal.

To už se k nám blížili lidi se dvěma hafanama, který známe a došlo k družbě. Jedna ze slepic změnila majitele, protože jak to tak bývá - nejlepší je kradený, takže jeden z hafanů se

obohatit. Ale Tali je dobrosrdečná, bylo jí to fučík. To Rumíček si dával většího pozóra a dělal důležitýho pána. Když jsme došli k prvnímu domku, tam kde bydlí mladá rotvajleřice, naběhla k ní Taliprtka s kušnou plnou slepice a udála háááá! To tentokrát rotvici naštvalo a ač jindy měla z Tali respekt, řekla si asi tentokrát, že ten kdo má plnou hubu slepice nebude nebezpečnej a začla řvát jak prokopnutá. K velký radosti milý flekatice. Odvolala jsem ji od plotu, sdělila ji, že se nebude chovat jako primitivní jelito a bude pokračovat dopředu. Vykročila naznačeným směrem a s hubou plnou pařátů a s hřebínkem pod nosem si důležitě vykračovala dál.

Za rohem pak na chvíli drahou kuřici odložila a to neměla dělat. Radostnej Rumíček si zase uslyšl obě a nadšeně si tančil oslavný tanec šťastného majitele slepičárny. Pochopitelně za mohutnýho vychvalování, jakej von je šikovnej pán, že to šécko ukradnul, tetkon má velikej majetek a je z něj boháč □ □ . To už byl radostnej úplně nejvíc. Miluje, když je chválen za ptákoviny. Vlnil se po chodníku jak bajadéra a Tali to dohánělo trošku k šílenství. Naběhla pak na něj a protože ale hrozilo, že by mohli vběhnout do silnice, když se budou poštuchovat, museli jsme Rumouškovi tu druhou slípku sebrat a dát ji docentce Talířový. To už se o ni poté starala značně pečlivě a donesla ji hezky až domů. Respektive na podestu, páč tam oba museli slepice pustit, aby si mohli vybrat odměny. Pak hned ale každej čapnul tu svou a šup s ní až domů.

No a pak šup na pelíšky a čekat na večeři.